

Második menet

Második menet

No, itt vagyunk megint. Most valami nagyon hatásosat kéne írnom, mert ezt mindenki elolvassa, de szerintem nem fog menni. Egyrészt, mert elkezdődött tombolni a nyár, és ez nagyon nagy hatással van az agysejtekre is, de igazából nem ez a fő ok. Ha a tavalyi fesztiválokon volt már a kezekben az újság, akkor úgyis tudod, miről van szó, nagyjából számíthatok rá, hogy mit kapsz a belső oldalakon. Ez esetben csak egy figyelmeztetés, hogy vigyázz, mert felbátorodva azon, mennyi embernek tetszett a tavalyi, most még pihentebbek

lettünk! Ha pedig még nem találkoztál velünk, és éppen pislogsz, mert valaki most nyomta a kezédbe, nos akkor Neked elmondom, hogy ez egy olyan kiadvány, amit krisnások csinálnak, egy olyan módon, hogy minden elképzelést, ami hamis volt velük kapcsolatban, összetör. Darabokra, aztán összesöpri, és kidobja. Hogy úgy lásd őket, magadat, mindent, ahogy az valójában van. Mert máshogy nem érdemes...

Aki Vagyos

REGIONÁLIS TERJESZTŐINK:

AFRIKA | KÖZEL-KELET | AUSZTRÁLIA

BELÜL

Szaddam vagy nem Szaddam akkor is meghalsz

➤ 3 oldal

Meghagyom az életed nem ölök meg

➤ 4 oldal

Hét év a pokolban

➤ 5 oldal

Yoomen kalandjai az utca harcosa

➤ 8 oldal

21-12 egy megrázó mérkőzés

➤ 10 oldal

Malvin és Jenci egy aranyhal élete

➤ 13 oldal

Az indiai táncban mozdulatokkal is tudnak beszélni. A következő oldalakon ez a gyönyörű indiai hölgy egy történetet mesél el nekünk. Segítségképpen feliratozzuk is őket. Az első kép így szól: „De örülök, hogy a kezében van a Kivagyok!”

Macsógábor

Emberi testet kapott, de ki tudja hol van most

Van egy kedves kis történetem. Nem azért, mert nekem tetszik, de szerintem bírní fogod. Néhány évvel ezelőtt pár barátommal csináltam egy vegetáriánus ételbárt. Béreltük a helyet, közös házban voltunk több üzlettel. Alattunk egy fényképész volt. A negyvenes éveivel járó arc, hívjuk Gábornak (a történet valódi, csak nem akarom leírni az igazi helyeket meg a helyszíneket, nehogy valaki zokon vegye). Gábor az a tipikus macsó, akinek volt felesége, de elvált, szépek a gyerekei és mindenki szereti. Főleg a középkorú nők. Biztos neked is van olyan embertípus, akit ki nem állhatsz. Nem az emberrel van bajod, hanem a tulajdonságaival. Ha meglátod, csak egyre tudsz gondolni, hogy „hú, de megverném”. Na ilyen volt nekem ez az arc. Állandóan hangoskodott, bármikor meglátott, kedvesen kiabálva beinvitált: „Helló Jenőké, hogy vagy, gyere már be egy kicsit!” (az is rohadtul idegesített, hogy nem tudta megjegyezni a krisnás nevemet). Aztán amikor bementem hozzá, állandóan kérdezgetett a Krisna-tudatról. De nem azzal a szándékkal, hogy bármit is elfogadjon. Legalább százszor megkérdezte, hogy eszünk-e húst, amikor azt mondtam, hogy nem, akkor mindig megkérdezte: „de semmilyen se?” Amikor összeszorított foggal mosolyogtam rá, hogy nem, semmilyen se Gabikám, akkor mindig azt a hülye példát hozta fel, hogy „pedig Jenőké itt a sarki krimóban a pacalpörköltet hú de isteni csinálják”.

Komolyan mondom, ez a Gábor egy tesztember volt nekem. Azzal tisztában voltam, hogy nem gyilkolhatom le (most hogy nézne ki, hogy egy krisnás rágyújtja

egy dolgos magyar állampolgárra a boltját?). Krisna-tudat ide vagy oda, a pacalpörköltet soha a bűdös életben még csak megkóstolni sem tudtam. Ha az anyám főzött otthon, az öcsémmel mindig üvöltve rohantunk a tett színhelyéről. Szóval mindig bizonygatta nekem, hogy mekkora férfi. Máskor meg azt kérdezte, hogy: „Jenőké, ti tényleg soha, semmikor?” És ilyenkor alázatosan az iránt érdeklődött, hogy tényleg nem életünk része a nemi élet? Merhogy múltkor Görögben volt három nővel és mekkora az élet. „Pont az életet tagadjátok meg?” Egyszer egy ilyen beszélgetés után elhatároztam, hogy kivégzem. De a többiek lebeszéltek róla. Aztán rájöttem, hogy tényleg nem érdemes bántani, annyira hülye, meg nem akarok úgy benne lenni a médiában, hogy a krisnás, aki eltett láb alól egy fényképészt. Aztán így megbékéltünk egymással, puszkodni nem puszkodtunk, de úgy elviseltük egymást. Így teltek a hónapok meg az évek, és Gábor igazából tényleg nem nézett ki rosszul. Kicsit öregedő Alain Delon filingje volt.

Aztán egyszer csak bezárt a fényképész, azt írták ki, hogy szabadság miatt zárva. Kérdeztem a srácot, aki neki melózott, hogy mi van, csak nem megint Görög hárommal? Szomorú volt, és mondta, hogy nem, Gabszer mint mindig, a hétvégén gyógy-termál fürdőben volt. Aztán egyszer csak rosszul lett, de nem volt vészes, még orvost sem kellett hozzá hívni. Hazament szépen rendesen, és miután becsukta maga mögött a lakás ajtaját, megint rosszul lett, eldőlt és nem vett magához több levegőt. Nem csinált több fotót, nem hívott elő több képet a derék fényképezőknek. Az történt

ugyanis, hogy az első rosszullet egy szívinfarktus volt és néhány órával később ebbe halt bele. Az orvosok megállapították, hogy a koleszterin szintje többszöröse volt a normálisnak. Bevallom őszintén, hogy nem örültem, hogy meghalt. Bár az tény, hogy nem bírtam a pofáját, de nem az a történet vége, hogy a krisnás gyerek röhögve felkiált: „Na ugye, én megmondtam bűdöske!” Inkább csak sajnáltam, hogy itt volt egy lélek, eljutott végre oda, hogy kapjon egy em-

beri testet, és ő arra használta, hogy rohadt dolgokat egyen, folyamatosan baromságokat beszéljen és hülyeségeket csináljon. Az, hogy most hol van, az egy másik történet...

Jaya Hari das

Szaddam vagy nem Szaddam

Bármit teszel, mindenképp meg fogsz halni

Mikor írom ezt a cikket, akkor a csúnya bajszos arcáról nem tudják, hol van. Biztos emlékeztek még a pár hónappal ezelőtt lezajlott háborúra. Biztos, hogy emlékeztek, mert a félelem nagy úr. És mi nagyon féltünk tőle!

Közvetlenül a háború előtt három lehetséges változat volt:

1. Szaddámot elkergetik, senkinek sem esik baja, világ örül, nincs atomháború.
2. Mindenki nagyívából le, hogy bajszos mit csinál, minden megy úgy, mint eddig.
3. Bajszos nem hagyja magát, elhint egy kis baktériumot Európában, meg Amerikában, a népek meg kipusztulnak, és előtte bevetnek minden fegyvert, mivel veszténivaló vajmi kevés. (persze tudjuk, hogy az egyes nyert, de tessenek továbbolvasni, mert érdekes lesz!) Nézzük az első változatot. Az amerikaiak bevonulnak Irakba, elkergetik a csúnya, kövér bajszost, még hozzá úgy, hogy senkinek nem esik bántódása. Mindenki boldog, mindenki fellélegzik, mindenkinek fehérfogás mosoly van az arcán. Ebben az esetben mindenki azt gondolja, hogy elmúlt a veszély. Aztán valakit még aznap elüt egy autó (nem volt szerencséje, a kórház felé a mentőautóban meghalt). Egy másik embert megtámadnak hazafelé menet, ő védekezni próbál, de megszúrják egy késsel. Most ne menjünk abba bele, hogy te melyikük vagy, a közös bennük az, hogy azt gondolták, ez velük nem történhet meg.

A második verzió szerint nem történt semmi Irakban, Szaddam Husszein ugyanolyan baromarcú diktátor maradt, aki módszeresen ritkítja közeli hozzátartozóit, de a világ nem tartja érdemesnek arra, hogy offenzívát indítson ellene. Ebben az esetben megnyugszunk, és azt gondoljuk, szép az élet. Mivelhogy nincs veszély, nem is gondolunk a halálra. (Zárójelben jegyzem meg, hogy az első verzió két halottja sem gondolt rá.)

A harmadik változat a legborzalmasabb az elemeknek. Közvetlenül tapasztaljuk a veszélyt

és rettegünk attól, hogy szenvednünk kell, hogy meg kell halnunk. Miért van az, hogy az emberek legtöbbször nem hisz a halálon túli létezésben, viszont retteg attól, hogy fel kell adnia ezt a testet? Anyagnak gondoljuk magunkat, mégis félünk az anyag változásától.

Nem akarok megmondó ember lenni, mert én is rohadtul utálok azokat az arcokat, akik egy magas lovon ülve pofáznak. De az tény, hogy nem akarunk meghalni, és mindent megteszünk annak érdekében, hogy sokáig éljünk. A leggázabb az, ha nem érdekel az egész. Nem érdekel mikor halsz meg, hogyan, mi történik veled utána, mit hagysz magad után. Van egy jobb változat, amikor érdekel. Elkezdesz tudakozódni. Ilyenkor egy nagy veszély leselkedik rád. Elkezded azt gondolni, hogy ha megkeresed Istent és beállsz a csapatába, akkor onnantól megszűnnek a szenvedések. Még meg is halsz, nem úgy teszed, mint a többi ember, aki nem fordul Isten felé. Szendések nélkül, csak az utolsó pillanatban átkerülsz Isten mellé egy jobb létbe. Sok vallásos ember van, akik azt gondolják, hogy ha Istent szolgálják, akkor nem lesz részük szenvedésben. Ez nem így van. És ha nem így van, akkor ez ellentétben állna azzal, hogy Isten jó? És amiatt, hogy jó, nem akarja, hogy szen-

vedjünk? Nem, nincs ellentmondás. Isten jó és Isten tökéletes. Azt akarja, hogy minél előbb visszamenjünk Hozzá. A tetteink azok, amik itt tartanak minket. Még ha csak a fizikát nézzük, ami egy anyagi tudomány, ott is azt látjuk, hogy minden hatás egy ugyanolyan erősségű, de ellentétes irányú ellenhatást vált ki. Ez az életünkben sincs másképp. Tehát ha valami rossz történik velünk, vagy szenvednünk kell, a legcsekélyebb mértékben sem Isten a felelős érte. Még akkor sem, ha a felületes szemlélőnek talán úgy tűnhet. Sokszor látjuk, hogy a szentek úgy távoznak el ebből a világból, hogy nagyon nagy szenvedésen kell keresztül menniük. Egy apa ugyanúgy szereti a fiait, mégis a legkedvesebb neki az, aki felé fordul, és elégedetté akarja tenni őt. Hogyan akarhatna akkor ő szenvedést ezeknek a személyeknek? Az igazság az, hogy mi nem tudunk belépni úgy az örök lakhelyünkre, hogy van még tett, aminek hatását el kell szenvednünk, akár jó, akár rossz ez a visszahatás. Így hát néha azt látjuk, hogy egy-egy nagy személyiség koncentráltan kapja a szenvedést azért, hogy a teste elhagyása után beléphessen Isten birodalmába. Ezt azonban soha nem szabad összekevernünk egy bűnös ember szenvedésével. Csak amiatt, hogy itt vagyunk ebben a világban, mindenféleképpen szenvednünk kell.

Végső soron tehát teljesen mindegy, hogy a csúnya bajszost elkergetik-e, vagy sem, szétatombombázzák-e a házukat vagy sem. A szenvedést, ami nekünk jár, mindenféleképpen meg kell kapnunk. Nem tudunk elmene-külni előle még akkor sem, ha esetleg a szenvedések miatt öngyilkosok lennénk. Egy új testben úgymé meg kell kapnunk mindent.

Jó kis cikk, mi? Semmi csokiropikóla, semmi mindenkiszerelemindenkit majomkodás. Azért álljon itt a végére egy kis mosolygató: beval-lom őszintén én is rettegek a jövőtől, kikerü-lők mindent buszt. Csak annyit tudok csinál-ni, hogy megpróbálok nem sok hülyeséget elkövetni.

Te sem tehetsz mást.

Jaya Hari das

Meghagyom az életem

Kit eszel meg, és kit hagysz életben?

Gondold azt, hogy jártál már a vágóhídon. Láttad azokat az állatokat, akiket megölnék, csak azért, hogy „legyen mit enned”. Láttad a szemüket, amivel kérnek: „Kérlek téged, ne ölj meg, ne öld meg a kis borjaimat, hogy aztán a sarki büfében gyros legyen belőle (mert ahhoz, zsenge borjúhús kell...). Kérlek add meg, amihez jogom van: szeretnék anya lenni, szeretném felnevelni a fiaimat, kérlek ne válaszd el tőlem, ahogy megszületett! Kérlek, ne vedd el az életünket!!!”

Sokan kérdezik, hogy mi a baj a húsevással. Ez már egy nagyon jó eredmény, hogy megkérdezik. A legtöbb ember nem kérdez, csak legyint. Szinte mindenki a húst a sarki boltból (szupermarketből — ki hol lakik, illetve jár vásárolni) veszi meg. Sosem volt még a kezükben kés úgy, hogy öljenek vele. Azt hiszik, az állatok sorsa a vágóhíd, hiszen úgyis mind meghalának (!). Az emberek mára elfelejtettek gondolkodni. Az érzéseken keresztül akarják megismerni a világot. Semmit nem vált ki belőlünk, ha állatok millióit hajítják a vágóhídra miattunk, borjakat a születésük pillanatától elszakítanak az anyjától, hogy aztán friss étel legyen belőlük. Viszont, ha a mi gyerekünkkel történik valami, állunk dühösen és tétlenül, öklünket rázva az ég felé. Kérdezzük, hogy miért velünk történik mindez, miért minket súlyt a sors? Nem vagyunk képesek arra gondolni, hogy az érző állatok, akiknek ugyanúgy van családjuk, (vagy volt, mert kiírtottuk őket), hogyan érezhetnek. Azzal elintézzük, hogy ők ostobák, ők valójában nem is gondolkodó, érző lények. Van kutyád? Szereted? Mit gondolsz róla? Érez, szeret, gondolkodik? Mit tennél, ha jönne valaki, és megakarná enni? Miért gondolod, hogy ez képesség? Mi alapján döntöd el, hogy melyik hús ehető, melyik nem? Egy koreai semmi kivétlenként nem talál abban, hogy kutyát egyen, ugyanolyan természetes neki, mint az európainak a disznó. Azt mondaná, ne sírj, majd vesz másikat...

Mi alapján döntöd el, hogy kit eszel meg, és kit hagysz életben? Őt szeretem, őt nem eszem meg, őt meg nem szeretem, nem is ismerem, őt megehetem. Ilyen alapokra nem lehet helyezni ezt a dolgot!

Én nem azért vagyok vegetáriánus, mert egészséges. Az állat szempontjából persze teljesen mindegy, hogy miért nem eszed meg, tehát annak is nagyon örül, hogy „csak” egészségesen akarsz élni, és nincs mögötte mély filozófia. Viszont abban az a veszélyes, hogyha a tudósok rájönnek, hogy a disznóvér nélkülözhetetlen az egészséges életmódhoz, akkor pálfordulatot vesz az ügy, és gyorsan megfordul az ember.

Szóval, ha már belekezdtem, én nem azért vagyok vegetáriánus, mert egészséges. Igazából nem is étkezek úgy, mert például annyi vajot eszem, hogy abba más belehalna. Talán nincs is hátra tíz év az életemből:) Nem baj, de addig is írok az állatok helyett is!

Csak szóljon!
Lélekbúvárunk megmenti Önt!

Tudom, hogy a legtöbben most is csak legyinteni fogtok, talán sokan el sem juttok eddig az olvasásban, de ha csak egy ember is meghallja ezeket a szavakat, ha csak egy embert is megérint és megérti, hogy miért akkora bűn húst enni, akkor megérte!

Talán Te vagy az az egy...

Jaya Hari das

Azt mondják, a vegetáriánusok lefogynak. Az alábbi fiatalember az ékes bizonyíték arra, hogy ez nem igaz.

Előtte

Utána

Hét év

Néha a legdrágább árat kell fizetni egy laza utazásért

Hét év... Gyakran csak egy villanásnak tűnik az életünkben, de néha előfordul, hogy egy örökkévalóság súlyával nehezedik az emberre. Mindez csupán attól függ, hogy milyen impulzusok érik ez alatt, s hogy milyen visszahatásokat kénytelen belőle elviselni.

Hét év... Többé-kevésbé ennyi időt töltöttem az úgynevezett junkie életmód poklában, és ki tudná megmondani, hogy ennek a következményei meddig gyakorolnak hatást még az életemre.

A drogokkal való találkozásom előtt ismertem meg Attilát. Zenész volt, akárcsak én, s egy akkoriban igencsak ismert rockzenekar gitárosaként tűnt fel sokunk életében. Úgy ismertem meg, mint akinek valóban az életmódjává vált színpadon állni. Ugyanazon a területen ténykedtünk, mégis a valódi ismeretséget a szereken keresztül szereztük meg. Egyre mélyebbre ástuk magunkat a drogok világában, s ahogy szép lassan telt az idő, igen szoros kapcsolat alakult ki közöttünk. Egyik „buliból” a másikba estünk — s ahogy akkoriban képzeltük —, szabadon szárnyaltunk a hétköznapi problémájának völgye fölött. Valójában a sárban másztunk... Akkortájt ez nem tűnt fel, de ma már egyre inkább világos a számomra, hogy napról napra távolabb került a zenéléstől, s mindinkább a drogok határozták meg — mint jónéhányunkat. Nem tűnt fel, mert teljesen másra figyeltünk. A személyisége annyira magával ragadó volt, hogy szinte pezsgett a levegő ahol megjelent. A humora utánozhatatlan volt, s szinte legendát varázsolt belőle. Rengeteg ember ismerte, s bár sokan azt gondolhatták róla, hogy komolytalan, aki csak egyszer is beszélgetett vele mélyreszántó gondolatokról, az tudhatja, hogy intelligens, érzelmes és figyelmes ember volt.

Ma is tökéletesen emlékszem a napra, amikor felhívtak és döbbenet közölték velem: „Attila elhagyott minket, ...elment.”

Hallottál már valódi döbbenetet valakinek a hangjában? Semmi máshoz nem hasonlítha-

tó. Átitatja a lényedet, s felszívódik a szívedben, amely úgy elszorul, hogy levegőt venni is elfelejtesz.

Tudom jól, hallottál már sok ilyen történetet, s talán azt kérdezed magadtól: „Mitől lenne ez más, mint a többi?” Nem más... De a kérdés az, hogy te képes vagy-e másképpen reagálni. Képes vagy-e meghallani nem csak hallgatni?

Amíg az első haláleset meg nem történt, nem is foglalkoztunk ezzel a kérdéssel. Ha ma visszanezék, világos a számomra, hogy úgy gondoltuk, semmiféle veszély nem leselkedik ránk. Sok hasonló sztorit ismertünk filmekből, könyvekből vagy hallottunk másoktól, de soha nem érintett meg minket. Hányszor elhangzott a tipikus és ostoba frázis, hogy „ez teljesen más, mert tudni kell használni a drogot” meg hogy „én nem vagyok a rabja, tudom irányítani” vagy hogy „én csak ritkán nyomok, nem vagyok függő”.

De Attila esete csak egy a sokból. Péter 18 éves volt és távolról sem volt annyi találkozása a droggal, mint nekünk, többieknek. Az ő eltávozásánál vált számunkra bizonyossá, hogy még függőnek sem kell lenni ahhoz, hogy valaki a legdrágább árat fizesse egy laza utazásért.

Ami megtörtént az nagyjából felmérhető, de hogy az általános visszahatások kinél meddig érnek el, az szinte alig látjuk. Persze nyilvánvaló, hogy önmagaddal kapcsolatban a döntés a Te kezében van. Azt teszel, amit tenni akarsz. Kinyitod a szemed, vagy elszívsz még egy spanglit. Rajtad áll!

Én csupán Isten áldását kérem Attilára, Péterre, s mindazokra, akik így hagyták el testüket.

Isten áldását kérem Rád, aki még nem döntötted el, merre is szeretnél menni, s mindazokra, akik nem tudják mit cselekszenek.

Isten áldását kérem ránk: emberekre, és Isten bocsánatát arra a kitörölhetetlen hét évre...

„Adományokat gyűjtök...”

„...ételosztásra.”

Kowalsky

Másnap

Van olyan szer, amitől fennmaradsz örökre!

Kétféle embernek szántam ezt a pár sort. Azoknak, akik kábítószerrel élnek, és azoknak, akik nem élnek vele. Nem tudom, te hová tartozol, de nyugodtan olvasd tovább. Nem az a céloom, hogy bárkit is bíráljak, vagy a hegytetőn állva kinyilatkoztassam a nagy IGAZSÁG-ot azoknak a szegény megtévedteknek odalenn. Egyáltalán nem. Valójában értem, mit kerestél. Biztos csak tudni akartad, mi ez az érzés. Vagy a barátaid is csinálták, és nem akartál kimaradni. Vagy kiábrándultál a környezetedből, és elegend lett mindemből. Esetleg egy magasabb rendű tudat elérésében bíztál. De lehet, hogy egyszerűen csak jól akartad érezni magad. Ne is ragozzuk tovább, megtetted, és jó volt. Vidám voltál és felszabadult, eltűnt a szürke hétköznapi nyomora és egyhangúsága. Talán nem is volna olyan nagy gáz, ha nem lennének másnapok. Beszéltek neked előtte a másnapokról? A kínzó reggelekről, a magányról, a félelelről, a fájdalomról? A halálról most ne beszéljünk, arról nem illik. Hát igen, mondhatod, hogy az utazás ezzel jár. De mi van akkor, ha nem feltétlenül? Ha van olyan szer, amivel nincs

visszatérés? Nem jössz le, és nem szenvedsz, mint egy állat. Egyszerűen csak fennmaradsz örökre! Most én is egy utazásra hívlak, vissza a múltba.

A hatvanas évek Amerikájában járunk, a virágzó hippie-mozgalom közepén. Ha van valaki, aki tud mindent a kábítószeréről, hát ők azok. Ők voltak az első lázadók. Hát fordítottak szülei kispolgári életmódjának, elégük lett a tanárokból, a vezetőkből, a tévé hazugságaiból. Valódi szeretetet, békét és lelki tudatot kerestek. A festészetben, a zenében és a szerek keresztlélte fejezték ki magukat. Számukra az LSD és a marihuána a tudat új birodalmait nyitotta meg. De ők is szembe találták magukat a problémával: bár magasra szállsz az LSD-től, és eljutsz a csúcra, újra és újra vissza kell térni. A hippiek ezért nem voltak elégedettek, örökké kerestek tovább. Bejárták Indiát, ahol különféle mantrákat hallottak, melyek titokzatosak voltak ugyan, de nem sokat értettek belőle, bár hasis szívása közben kietlenül mondogatták. Mindenfajta veszélyt vállaltak, hogy a mindennapi létezés mögé hatoljanak. Ám bármire találtak, újra és újra kielégületlenül maradtak, bárho-

vá jutottak el, mindig vissza kellett térni. Aztán egyszer feltűnt egy különös személy New Yorkban, a Lower East Side-on, Hippi-országban. Ez a személy A.C. Bhaktivedanta Swami volt, egy indiai tanító, aki egy másfajta életre tanította őket. Volt egy kis üzlethelyisége, ahol minden este mantrázás folyt, egy másfajta utazás. Most a Hare Krisna mantrát próbálták. Hare Krisna, Hare Krisna, Krisna Krisna, Hare Hare, Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare. Ez egy új lehetőség volt. Prabhupada — ahogy ők hívták: a Swami — azt mondta nekik: „Azt gondoljátok, hogy az LSD ekzisztens és magasabb tudatot teremthet? Akkor csak képzeljétek el egy egész szobányi LSD-t. A Krisna-tudat ilyen.” És ők elfogadták a mantrát, hagyták, hogy a hatása magasra emelje őket. Az éneklés egyszerű volt és természetes. Nem a megszokott rockzene, mégis óriási! Ekzisztensban énekeltek, szálltak, csupán mantrázással. Egyre többen

és többen jöttek, s egy idő után már nem volt szükségük szerekre ahhoz, hogy mindig jól érezzék magukat. Felhagytak a marihuánával és az LSD-vel, mivel sokkal jobb szert használtak. Megtapasztalták, hogy a Hare Krisna mantra a módszer, amivel valóban eléred a lelki tudatot, hisz innen már nem kell többé lejönnöd! Örökre fennmaradhatsz. Ma sok százezer lázadó van a világon, aki a Hare Krisna mantrát használja utazásra. Nincsenek kínzó reggelek, magány, félelem. Ők mindig fenn maradnak. Persze most gondolhatod, hogy messziről jött ember azt mond, amit akar. Ám volt egyszer egy nagy bölcs, aki feloldotta ezt a problémát, amikor kimondta a nagy igazságot, miszerint a puding próbája az evés.

Jó étvágyat!

Hemangi devi dasi

Nem tudsz választani?

Majd mi segítünk!

Farkas Farkas

Az élvezet nem egyenlő a boldogsággal

Mindenki ismeri Farkas Farkast. Már legalább ötven-hatvan éve kergeti a három kismalacot. De sosem sikerül neki. Mi meg ott álltunk és a próbálkozásain nevettünk.

Ti mind Farkas Farkasok vagytok. Csak ti nem a három kismalacot kergetitek. Ti az érzékielégítést hajszoljátok valamilyen formában, napról napra, évről évre, életről életre. Ugyanúgy, mint mesteretek, Farkas Farkas.

Az illúzió

Gyerekkorod óta azt etették veled, hogy az élvezet egyenlő a boldogsággal. És te vakon elhiszed, mert a Farkas Farkas számára ezt a boldogságot az ebédlőasztalon lévő marhaszelet jelenti. A te számodra egyik nap ezt, a másik nap azt. Miről szól a boldogság? Egy üveg borról? Egy frissen tekert spangliról? Vagy egy új nő? Ma mi fog boldoggá tenni? Hányszor gondoltad már azt, hogy már csak egyetlen dologra lenne szükségem, és akkor boldog leszek? És mi történik, amikor végre megkapod, amit akartál? Nem érdekel többé. Valami mást akarsz. Valami még jobbat. Valamit, ami még boldogabbá tesz majd. Olyan ez, mint olajat önteni a tűzre. Talán úgy tűnhet, hogy a

tűz kialszik, de hamarosan jobban fog égni, mint előtte. Minél több olajat kap, annál többet követel.

Nemrég egy interjút olvastam a NET-en Maddonnával, a világ egyik leggazdagabb és leg híresebb énekesével. Azt állította, hogy a gazdagság, a hírnév, a hatalom csupa olyan dolog, ami nem számít. Az első felmerülő gondolat ilyenkor a legtöbb embernél az, hogy könnyen dumál, mert nem a havi fixből vette a villát, amiben lakik. Ám szemfüles riporterünk is feltette neki ezt a fogas kérdést, és tudod mit válaszolt? Bepötyögöm a kedvedért, mert tanulságos:

„Ki más mondhatná, hogy ezek a dolgok nem számítanak, mind az, akinek már volt tapasztalata velük? Néha az emberek azt kérdezik: Hogy mondhatsz ilyet, hogy ezek nem számítanak? Hogy a pénz nem fog boldogságot hozni, ha nincs belőle sok? Hogyan mondhatod azt, hogy a hírnév és a szerencse nem biztosítékok az életedben a boldogsághoz, az örömhöz és a beteljesüléshez? Ahhoz, hogy valaki ezt mondhassa, kell, hogy legyen valamilyen tapasztalata. Mert nekem megvolt mindenem, és mégsem tapasztaltam semmit, mint káoszt magam körül. Meg vagyok róla győződve, hogy amiatt, hogy a társadalmi kényszer által ingerelve gazdaggá és híressé váltunk, teljesen tönkremegyünk. Én csak azt akarom mondani az embereknek, higgyétek el, nekem megvoltak ezek a dolgok és mégsem hoztak az életembe egy perc boldogságot sem.”

A kemény valóság

Az igazság az, hogy az élvezet nem egyenlő a boldogsággal. Minél többet próbálsz élvezni, annál frusztráltabb vagy. Ez pedig rossz, hiszen egyáltalán nem szereted a frusztrációt. Akkor mi az, ami boldoggá tudna tenni?

Az igazi boldogság akkor érhető el, ha megtalálod a valódi helyzetedet, és úgy is cselekszel. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy meg-

érted lelki természetedet és feleleveníted eredeti Krisna-tudatodat. Ez azt jelenti, hogy a fizikai és mentális energiádat a Legfelsőbb Úr szolgálatába irányítod. Mint mindig, itt is neked kell választanod, tovább próbálkozol-e hasztalanul élvezni az érzékeidet, vagy megpróbálsz kimászni ebből a csapdából. Mert nem tudhatod, hogy Farkas Farkas mikor kapja el a következő kismalacot.

Sundar

„Krisnás vagyok, láthatja!”

„A Szigeten is osztunk ételt.”

Psszt! Nem vagyok boldog.

YOOMEN KALANDJAI

© by Ruccs-Papi

Hát miért nem mondta, hogy

GÓRANGA?

21-12 évesen abortusz

Egy elképesztő történet

Ez egy szomorú történet is lehetne. Talán az, de a vége semmiképp. Egy nyár eleji estén történt, Krisna-völgyben. Már zárn készültem az irodát, ahol dolgozom. Meleg, „ragadós” nap volt, fáradtan akartam elfordítani a kulcsot, amikor egy lány toppant elém. „Szia — mondta —, láttam, hogy ég a vilány, gondoltam benézek.” Elárulta, hogy most érkezett stoppal. Egy barátnőjével beszélgetett nemrég arról, hogyan lehetne javítani az életén. Nehéznek tűnik, hiszen már

vagy tíz éve drogozik, de nem az legfőbb baj az életében. Kérdeztem tőle, hogy akkor mi, mert az elképesztő volt nekem, hogy valakinek van még ennél is nagyobb gondja.

„Tudod — folytatta — a barátnőmtől megkaptam a Mantra új cédéjét, és ő mondta, hogy hallgassam meg az első számot figyelmesen. Nagyon örültem a lemeznek, mert szeretem a zenéjüket. Amikor felraktam, és meghallgattam a számot, akkor döbentem rá igazán, hogy mit csinálok. Tudod, nehéz nekem erről beszélni, de az van, hogy tizenkét abortuszom volt már. Ahogy meghallottam ezt a számot, és megint és megint, rájöttem, hogy nem akarom ezt többet. Neeeeemmm aaakkaaaarrroooooommm!!! Ők krisnások, gondoltam lejövök ide Krisna völgybe.”

Elkértem a telefonszámát, de ez elől elzárkóztott. Mondtam neki, hogy a Szigeten, a Krisna sátorban ott lesz a zenekar, minden nap, keresse meg őket. Talán megteszi, talán nem. Aztán sírt. Talán értük is...

Rukmini Krisna dasi

Jéghideg a vas
A lábamhoz ér
Olyan nedves a padló
Ahogy folyik a vér

Ez az első perc
Hogy itt vagyok

Mama, te félsz
Még nem tudom, miért
Hát nem azért jöttünk
Hogy boldogan éljünk
Nyílik az ajtó
Ki ez az ember
Mit akar tőlem
Mama, hova visz engem

Tényleg ennyi lenne egy élet
Mama, miért hagyod, hidd el
Én szeretlek téged
Miért nem megyünk
Együtt az úton
Ha megölsz nem lesz könnyebb
Azt hiszed, hogy még nem élek
Pedig, ha tudnád
Hogy mindent látok
Mindent érzek
Miért nem megyünk együtt az úton
Azzal, hogy megölsz, nem lesz könnyebb

Mama, te félsz
Most már tudom, hogy miért
Mert meg akarsz ölni
Te így akarsz élni
Ez egy örült világ
Ahol az anya a fiát
Eldobja magától
Kitépi magából

Kérlek, ne ölj meg
Ez az első perc, hogy itt vagyok

Mantra — Mama, én szeretlek

> www.kivagyok.hu/forum >

gondolod?
mi **mindenki**
Drogok Világ
hogy az
Cuccok
nemá!
> www.kivagyok.hu/forum >

VITA min? Hát a NETen!

Van, amivel nem értesz egyet?

Úgy gondolod, hogy Te is megosztanád a véleményed, de nem tudod mind az ötvenezer Kivagyokot összefirkálni?

Hát ezért hoztunk össze egy jó kis fórumot!

Ha van neted, vagy a munkahelyen a főnököd nem látja, vagy ha mégis, és ő egy fehér holló, mer hagyja, akkor karcoldj bele a kivagyok fórumba!

A legjobb hely, hogy vitatkozzunk, meg eszmét cseréljünk!

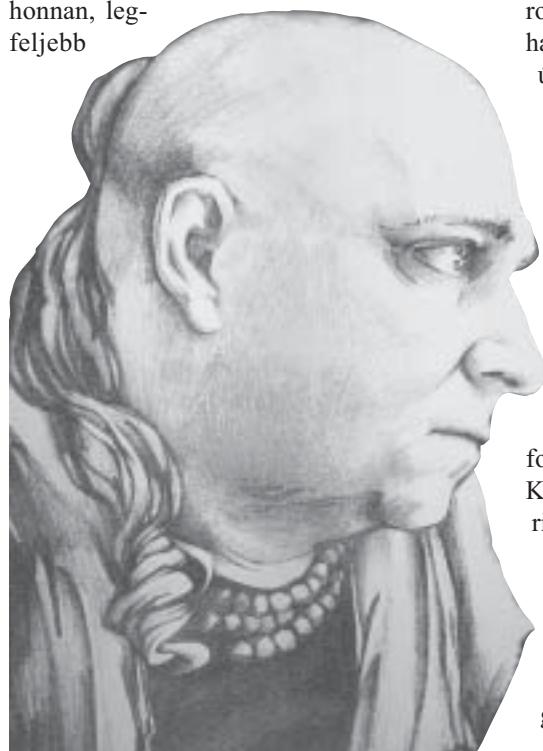
> www.kivagyok.hu/forum >

Ahogy ÉN látom

ezt az egészet

A mikor indult ez a zenekar három éve, sokat gondolkodtam azon, hogy mit hogyan fogok csinálni. Tudtam, hogy miről akarok énekelni, de nem tudtam, hogy ezt hogyan fogom tenni. Szerintem sokan hülyének is néztek minket. Mit keresnek itt a krisnások? Sokan nem tudták, hogy ugyanazt csináljuk, mint a Krisna-tudat előtt. Ugyanazt és mégis teljesen mást. Sokszor ütköztem abba a falba, hogy nem tudtam elmondani az ismerőseimnek, hogy nem akarok úgy élni, ahogy eddig éltem. Azért, mert nem akartam azt csinálni, amit addig, sokszor az a vád ért, hogy megjátszom magam. Amikor megismertem a Krisna-tudatot, azt gondoltam, hogy nem találkoztam még ilyen magával ragadó dologgal előtte. Teljesen érthető és világos, nem valami szentimentális ködösítés. Sokszor szektának hívják. Ha ezt hallom, megkérdem az illetőt: mit jelent az, hogy szekta és mi a Krsna-tudat? Nagyon gyorsan kiderül, hogy egyikről sincs semmi fogalma. Mert szektának az olyan vallási irányzatokat nevezik, amelyek egy nagyobb egyháztól szakadtak le. A Krisna-hit viszont nem szakadt le sehonnan, legfeljebb

a kérdező arca, miközben gyömöszölöm befelé az információkat neki. Bevallom nektek őszintén, hogy nagyon élvezem ezt a kihívást. Az embereknek elmondani az igazságot. Lehet, hogy basszusgitárnak látszik az, ami a kezemben feltűnik, én kardnak látom. Egy fegyver, amivel kifejezésre juttathatom: a Krisna-tudat a legnagyobb dolog a világon.

Nézem a zenekarokat, hallgatom a szövegeiket, de mindenki csak ugyanarról tud énekelni, nincs változatosság, nincs teljesség. Néha hallom azokat a hangokat is, akik azt mondják, itt van szerencsétlen Csató vagy Kowalsky, őket is behálózták a krisnások. Ha valaki kíváncsi a válaszra és nem csak arra mozdul, hogy ostobaságokat beszéljen, kérdezze meg őket. Csatóról azt gondoltam 2000-ben amikor együtt turnéztunk, hogy egy barom állat. Most lehet, hogy ez így durván hangzik, de aki látta már a Csatót részegen és úgy próbált vele beszélgetni, az tudja miről beszélek. Emlékszem, volt olyan vitánk, amikor csak az a tény hogy krisnás vagyok, tartott vissza attól, hogy... Hm, szóval kemény vitáink voltak az Öreggel. Viszont azt nagyon díjaztam, hogy amikor észérvre nem tudott válaszolni, akkor azt mondta, igen ez így van, én is ezt gondoltam, csak nem tudtam keretet adni ezeknek a gondolatoknak. Sokkal több ember szokott le a kábítószerről, hagyta abba azt a rohadt életmódot, amit előtte folytatott, mint azt gondolnátok. Csató és Kowalsky esete azért szembetűnő, mert ismeritek őket. Szinte a szemeitek előtt élnek, ezért szembetűnő a változás.

Nem tudok olyan dolgokról írni, amiben nem hiszek. Nem akarok olyan dolgokról énekelni, ami csak azt szüli, hogy mindannyian tovább rohadunk itt ebben az anyagi létben. Sok zenekart láttam már szétesni

amiatt, hogy a benne játszó zenészek útjai nem egyfelé vezettek. És sok olyan zenekar van, akik még nem estek szét, de ez a veszély fenyegeti őket. Annyira jó, hogy a sors nem azt szánta nekem, hogy arról énekeljek, amiben nem tudok hinni. Jó, hogy nem mondják meg, hogy mi az, ami most eladható, mi az, ami divatos. Ez a zenekar épp attól olyan, amilyen, hogy azt csináljuk, amit valóban szeretünk. Soha nem szerettem beállni a sorba. Kegyes a Sors, amiért adta ezt a zenekart és Titeket, akik meghallgatjátok ezeket a gondolatokat. Békesség.

Jaya Hari das

Találkozások

Jó élet a krisnás élet!

A sátor hátuljában álldogáltam, amikor elém topant. Este nyolc felé járt, a Nagyszínpadon talán a HIM, hazai pályán pedig a Visnu nyomta, torzított gitárral az alapigazságot: Górange Hé, Górange Hé!

Ekkor érkezett a lány. Úgy tizenhatnak néztek ki, szelíd arca volt, csodálkozó szemei, ruhája pedig megfelelt a szigetes trendnek (amely elég széles skálán mozog). Minden bevezetés nélkül, egyszerűen csak annyit kérdezett:

— Hát ti meg kik vagytok?

Azt hittem, hülyíteni akar.

— Hát tudod, a krisnások.

— Krisnások? Sosem hallottam rólatok. Ez valami vallás?

Ekkor én kezdtem csodálkozni. Valóban létezik, hogy itt van egy fiatal lány, 2002-ben Budapesten, a kistehenes Szigeten, és nem hallott rólunk? De láttam az arcán, hogy őszinte, és tudtam, hogy ez egy érdekes beszélgetés lesz.

Valójában nem könnyű kielégíteni a lelkes érdeklődőt, amikor rám néz, és azt kéri: mesélj magatokról! Mit csináltok, és miben hisztek? Miért néztek ki így? Hát igen, nem egyszerű összezsúfolni egy beszélgetésbe mindazt a tudást, amiről szentírások sokasága ír. Mindegy, megpróbáltam.

— Ez valami indiai vallás? Mert olyan a ruhátok.

— A Krisna-tudat a hinduizmus része, Indiában ma is milliók gyakorolják. Sosem hallottunk volna róla, és ki tudja, hogy hol lennénk most,

ha Ó Isteni Kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, egy Indiából származó lelki tanítómester nem utazta át az óceánt 1965-ben, hogy megismertesse a világgal ezt az ősi tudást. Először Amerikában prédikált a hippiknek, amiből gondolhatod, hogy nem volt könnyű helyzete. De amikor látták, hogy Prabhupada vizet prédikál és vizet is iszik, s az önmegvalósítást tanítja nekik olyan módon, mint még soha, senki, követni kezdték. Sok ezer fiatal csatlakozott hozzá, és megalakult a Krisna-tudat Nemzetközi Szervezete.

—Tényleg, valami rémlik a Hair-ből!

— Igen, ők ott a Hair-ben az első krisnások voltak. Azóta már az egész világon vannak templomok, iskolák, farmközösségek, éttermek és boltok. Srila Prabhupada és tanítványai az egész világon elterjesztették a Krisna-tudatot.

— Nem értem ezt a szót, hogy Krisna-tudat!

—Azért vagyunk krisnások, mert az életünk célja a Krisna-tudat, egy szeretetteljes kapcsolat kifejlesztése a Legfelsőbb Személlyel, Krisnával. Azért Vele, mert Ő mindennek a forrása, és mindenki Őt keresi. Krisna Isten. Mi Krisnának hívjuk, de számtalan neve van. Azért hívjuk így, mert ez a legszebb. Azt jelenti, hogy a legvonzóbb személy, aki minden vonzó tulajdonságot birtokol. Ő a legszebb, a legerősebb, a legbölcsőbb, a leghíresebb, a leggazdagabb és a leglemondottabb. Mindenki erre vágyik, nem? De egyedül Krisna az, aki teljességében birtokolja ezeket.

— De miért kell mindenáron kapcsolatban lenni Istennel?

—A legtöbb ember önmagát a testével azonosítja. Belenéz a tükörbe, és azt gondolja: ez vagyok én. A te esetében egy 16 éves lány, Szlovákiából. De a valóság teljesen más. Önazonosságát tekintve minden élőlény egy örök lélek, aki nem született és nem is hal meg soha. Mindig létezett, és nem lehet elpusztítani. Ebben az anyagi világban felvesz egy ideiglenes testet, ami lehet növényi, állati vagy emberi test. Amikor a test megöregszik, akkor a lélek egy másik testbe költözik. Ezt hívják lélekvándorlásnak. Amikor azt mondtam, hogy az anyagi világban történik ez, arra utaltam, hogy van egy másféle világ is, mégpedig a lelki világ. Ez a mi eredeti otthonunk. Ebben a világban él Krisna, és ez az eredeti otthona az egyéni lelkeknek is. Ez az egyetlen hely, ahol örök boldogság és tudás uralkodik, és amely sohasem pusztul el. Az igazi boldogságot csak akkor találjuk meg, ha visszakerülünk ebbe a helyzetbe.

— És mit csináltok, hogy eljussatok ebbe a világba?

—A Krisna-tudat pedig a folyamat arra, hogy ezt megtegyük. Ez azt jelenti, hogy énekeljük a Hare

K r i s n a mantrát — hogy alátámasztam a szavaimat, a Visnu is éppen ezt énekelte a színpadon —, és betartunk négy szabályt (nem lesz könnyű, kapaszkodj meg): nem eszünk húst, nem fogyasztunk kábító- és mámorító szereket, nem játszunk szerencsejátékot és nem élünk tiltott nemi életet. Az igen itt azt jelenti, hogy csak házasságon belül, gyermeknemzés céljából.

—Van olyan könyvetek, ahol le vannak írva ezek a dolgok?

— Persze, itt a sátor mellett lehet kapni könyveteket. Vedd meg a Bhagavad-gitát! Ebben Krisna személyesen magyarázza el a transzcendentális tudást tanítványának. Srila Prabhupada pedig el látta magyarázataival, mert tudta, hogy ebben a korban, és ezzel az elmével egy hangot sem értenénk belőle.

Elsétáltunk a sátor mellé, boldogan voltam tanúja a jelenetnek, amikor Mariann életében először kezébe veszi a Bhagavad-gitát, ami megváltoztathatja az életét.

— Nézz körül! Jó élet a krisnás élet! Itt vannak a legjobb arcok, vidámak vagyunk, táncolunk és énekelünk, finom ételeket eszünk!

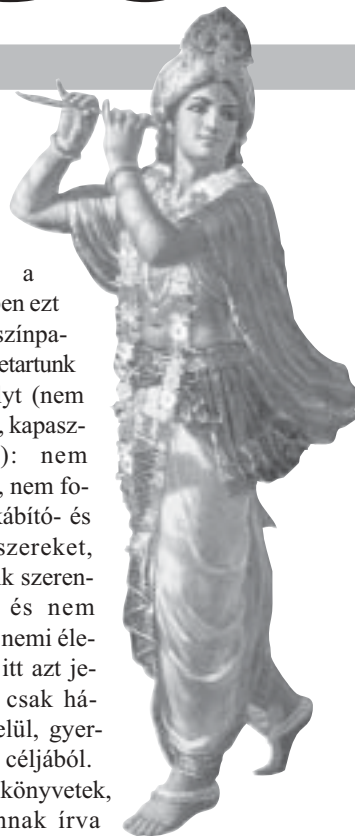
Ezen a ponton nevetni kezdett.

— Lehet, de azért elég furcsa ruhában jártok.

— Hát nekem személy szerint nagyon tetszik a szári, és komolyan mondom, hihetetlenül kényelmes is. Tudom, most azt fogod kérdezni, hogy nem fázunk-e télen. Mindig ezt szokták. Nos, elmondanám, hogy alá lehet öltözni és fölé is, szóval nem fázunk! És legalább mindenki látja, hogy krisnások vagyunk, és odajöhet hozzánk, mint te, aztán meg nagyon jó beszélgetések születnek.

Mariann (mert ez a neve) itt az órájára nézett, és mondta, hogy mindent köszön, majd még találkozunk, de neki most menni kell az (elfelejtetem zenekar) koncertjére. Aztán még megígérte, hogy egyszer eljön Krisna-völgybe és megnézi a kistehenünket.

Hemangi devi dasi

A világ legnagyobb vegetáriánus élelmiszeletje

Cím: 1027 Budapest, Máriaremetei út 77.
 Telefon/fax: (06-1) 274-6247, (06-1) 391-0435
 Bankszámla szám: OTP 11702036-20664473
 Adószám: 18095575-1-41
 Honlap: www.fhl.hu E-mail: ffl@freemail.hu

Malvin és Jenci

Aranyhalat találtak a csepeli bányatóban!

Malvin néni, akinek nem voltak gyerekei, meg férje se, talán azért, mert fiatalabb korában, amikor még nem volt néni, nem jó foglalkozást választott, szóval Malvin néni egyszer egy tóparton sétált. Azon nosztalgizált, hogy milyen jó is volt régen, meg mennyire más volt, amikor is arra lett figyelmes Malvin néni, hogy valaki segítségért kiállt. Odanézett, aztán azt látta, hogy egy aranyhal vergődik a kövek között és hozzá könyörög. „Jenci vagyok, az aranyhal. Kérlek, segíts nekem megtalálni a boldogságot!” Malvin nagyon nézte az aranyhalat, mert először azt hitte, csak túl sok pálinkát ivott reggel, merhogy ilyen csak a mesébe szokott, és nem a csepeli bányatavaknál, ahova rendszeresen kijár, mint most is, hogy megnézzé, nincs-e valami használható az illegális szemét-lerakóhelyen. Becsukta a szemét, aztán kinyitotta, de Jencit, az aranyhalat még mindig ott találta. Az első gondolata az volt, hogy eladja, pár százat csak adnak érte, mert beszél is, de aztán ahogy nézte, egy pillanat alatt megszerette. Gondolta, hogy segít ezen a szerencsétlenen. Először kicsit megtörölgette az összeragadt ruhájával, mert Jenci nagyon koszos és olajos volt. Mondjuk ezen nem csodálkozott, mert hát ki az a hülye Jencin kívül, aki ebben a sóderbányában fürdik, mikor beleengedik az összes szemetet. Aztán ahogy fényesítette, egyre jobban megtetszett neki, gondolta persze, hogy segít. Először is keblére ölelte újdonsült kis védencét, ami nagyon kemény lehetett, aztán elvitte egy étterembe, ahol nagyon megettette Jencit, aztán meg megittatta. Kérdezte, hogy boldog-e, Jenci meg rázta a fejét, hogy nem, erre Malvinnak eszébe jutott, hogy hát persze, hogy nem, mert nem volt még soha Bete Gagyuk koncerten. Pont aznap játszottak, el is mentek rájuk, és irgalmatlanul berúgtak. Másnap kérdezte

Malvin néni Jencit, hogy elégedett-e, az meg csak szomorúan csapkodta az uszonyát, hogy nem. Erre szólt az egyik ismerősének, hogy szerezzen neki állást. Mivel Jenci igen egyedülálló jelenség volt, merthogy aranyhal létére beszélni is tudott, hirtelen felkapta a média, és nagyon gyorsan a csúcson volt. Sok pénzt keresett, sok hallány volt körülötte mindig, partyról partyra esett. Malvin elégedetten látta, hogy most már biztos boldog a Jenci, de amikor megkérdezte, hogy tényleg, akkor a nyomorult, szétpörgött aranyhal sírva válaszolta, hogy nem. Erre Malvin megkérdezte: „Mit tehetek, hogy boldognak lássalak?” „Inkább dobj vissza a tóba!” - mondta.

Mi is hasonlóak vagyunk Jencihez, hiszen mindannyian a boldogságot keressük. Az emlékeinkben csak a jó dolgok élnek, a rosszakat elfelejtjük. Ez azért van így, mert a lélek eredeti természete, hogy boldog legyen. Idegen számára a szenvedés. A baj az, hogy nem az eredeti helyzetünkben vagyunk. Rossz helyen keressük a boldogságot. A lelki világ, ahonnan jövünk, és ami az eredeti lakhelyünk, ilyen. De eljöttünk onnan, leestünk ide, az anyagi világba. Ebben a világban a boldogság definíciója a szenvedés hiánya. Ha éppen nem szenvedsz, vagy nem annyira, akkor érezed boldognak magad. A boldogság igazi természete akkor jön el, ha minket is visszadobnak a tóba, ahova mi, aranyhalak valók vagyunk. Persze ehhez az kell, hogy elhiggyük, hogy ott valóban boldogok tudunk lenni, és elfogadjuk azt a segítséget, hogy visszadobnak minket.

Persze nem a csepeli bányatóba:)

Jaya Hari das

„Köszönöm a segítségét!”

„Várjon, hadd adjak egy Kivagyok újságot!”

Górannga sms infovonal

» GÓRANGA! HOGYAN LESZ VALAKIBŐL KRISNÁS? KÖSZI, FRENKY

Ha követi a Krisna-tudat gyakorlatát. Betartja a szabályozó elveket és éneklí a Hare Krisna mantrát.

» GÓRANGA! Miért nem esztek húst? Gereblye

Mert az állat is élőlény, ő is egy lélek. Képzeld el, hogy jön valaki, aki nagyobb nálad, és úgy gondolja, hogy te leszel a vacsorája. Elvágja a torkodat és betesz a sütőbe.

» GÓRANGA. MIBŐL ÉLTEK? CSÁ, TARA

Változó. Van, aki dolgozni jár, a templomi szerzetesek pedig adományokból, könyvek árusításából.

» GÓRANGA! MIT CSINÁLJAK HA KRISNÁS AKAROK LENNI? Z.

Gyere a Krisna-sátorhoz, ott megmondjuk.

» GÓRANGA! HOGY VAN EZ A HARE KRISNA, HARE KRISNA? BENI

Hare Krisna Hare Krisna Krisna Krisna Hare Hare Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare

» GÓRANGA! HA EGY ISTEN VAN, AZ MÉR PONT KRISNA? HALI, K

Igen, egy Isten van, de számtalan neve létezik. Mások másképp hívják, mi Krisnának. Azt jelenti, hogy mindenkit vonzó.

» Górannga. Miért pont a Krisna-tudatot válasszam? haka

Többet ad, mint más vallás, teljes képet ad Istenről, a világról és rólad. Egyébként meg ez a legjobb élet.

» GÓRANGA. NEKTEK MIÉRT JÓ, HA ÉN KRISNÁS LESZEK? KECSA

Nem nekem jó, hanem neked.

» GÓRANGA! MIT JELENT EZ A GÓRANGA DOLOG?

Szerencsét hoz. Azt jelenti, hogy Légy boldog! Add tovább másoknak is!

» Górannga. Mi a véleményetek az abortuszról? Süni

A lélek a fogantatás pillanatában költözik a testbe, és senkinek nincs joga elpusztítani egy élőlényt. Mit gondolsz egy anyáról, aki megöli a gyerekeit?

Mitől vagyunk boldogok?

Kipróbálsz?

www.krisna-volety.hu/kiprobafod

KIPRÓBÁLOD?

Gyere el hozzánk

1 napra
1 hétre
Egy életre

Tel.: (30) 530-6369

Ha van kérdésed, küldd el

SMS -ben a

(30) 228-4400

telefonszámra. A kérdés elé ne felejtse el beírni, hogy

GÓRANGA!

Bazár

1. Bhagavad-gita, úgy ahogy van

A transzcendentális tudás, személyesen Krisnától
1650 Ft

2. Prabhupada - egy bölcs ember élete és öröksége

A Krisna-tudat Nemzetközi Szervezete
alapítójának története
1000 Ft

3. Mahabharata

Izgalmas történet az ősi Indiáról
1960 Ft

4. Rámájana

India legősibb és legnépszerűbb eposza
2500 Ft

5. Govinda szakácskönyve

A budapesti Govinda vegetáriánus étterem recept-
gyűjteménye
2950 Ft

6. Gouranga Hey

Az esti koncertekről jól ismert Gouranga Band
1500 Ft

7. Mantra – Tetteim súlya

A Mantra legújabb albuma
CD: 1800 Ft, kazetta: 800 Ft

8. Bhajan CD

Hagyományos indiai zene
750 Ft

9. Gouranga Rock Dance

2002-es ZED koncert video CD-n, örült,
fanatikus gorangázás
1500 Ft

10. Indiai füstölő

Sokféle illatban
250 Ft

11. Krisnás lánc

Tulasi növényből készült, lelki védelmet ad
550 Ft

12. Mantra póló

Fehér és fekete színekben
900 Ft

A fenti dolgokat megrendelheted a következő címen: MKTHK 8699 Somogyvámos, Fő u. 38. tel.: (85) 340-130, (30) 228-4400. Ugyanitt részletes könyv- és csomagküldő katalógust is kérhetsz.

ÚJRAINDULT
a
Govinda-klub
Vegetáriánus Étterem és Salátabár

A füstölő lég illata és a kellemes keleti zene mellett
válassz találd meg, hogy
Mi az életed valódi célja?
Ki vagy Te?
Mi a boldogságod képlete

Helyszín:
Bp. V. ker. Vigyázó Ferenc u. 4.

Időpont:
Hétfőtől-szombatig 12⁰⁰-21⁰⁰-ig

Érdeklődni lehet:
Kamszári dász
Szabó Gábor
(30) 530-6372

Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare

Főbb központjaink:

Krisna-völgy, 8699 Somogyvámos, Fő u. 38.
Tel./Fax: (85) 540-002, 340-422, E-mail:
krisna-volgy@pamho.net, honlap: www.krisna-
volgy.hu; **Budapest**, 1028 Máriaremetei u. 77.
Tel.: (1) 391-0435, 397-5219, E-mail:
budapest@pamho.net; **Eger**, 3300 Eger, Szé-
chenyi u. 64. Tel.: (36) 410-515, E-mail:
eger@pamho.net; **Pécs**, 7625 Pécs, Ágota u. 1-
3. Tel.: (72) 515-991, E-mail: pecc@pamho.net,
Debrecen, 4026 Péterfia u. 57. Tel.: (52) 458-
092, E-mail: debrecen@pamho.net; **Szeged**,
6723 Szeged, Sándor u. 23. Tel.: (62) 471-639,
E-mail: szeged@pamho.net; **Kecskemét**, 6000
Kecskemét, Felsőcsalános u. 116. Tel.: (76) 480-
920, Postacím: 6001 Kecsemét, Pf. 546. E-mail:
kecskemet@pamho.net;

GOVINDA VEGETARIÁNUS ÉTTEREM: Buda-
pest, V. ker. Vigyázó Ferenc u. 4. Tel.: (1) 473-
1309, 269-1625

KRISNA völgy
10 ÉVES
Indiai Kulturális Központ és Biofarm
SOMOGYVÁMOS

Krisna-völgy

Indiai Kulturális Központ és Biofarm

www.krisna-volgy.hu

építészet • szobrászat • festészet
konyhaművészet • zene •
filozófia • színművészet

Idegenvezetéssel megtekinthető
indiai szentély • művészeti stúdió •
fazekasműhely

Egyéb programjaink
indiai ebéd • pantomim • szindarab •
tánc • tradicionális zenei bemutató •
indiai ajándékbolt

Filozófiai előadás
karma • lélekvándorlás • jóga

Az ősi indiai kultúra életre kel

8699 Somogyvámos, Fő u. 38. Telefon: (30) 377-1530, Fax: (85) 340-422, e-mail: krisna-volgy@pamho.net VENDEGHÁZ: (85) 340-170, (30) 855-6318

Budapest
Vigyzó Ferenc u. 4.
Tel. (06-1) 473-1309, 269-1625

Nyitva:
12.00-21.00
vasárnap kivételével

Govinda
Vegetáriánus Étterem és Sálátáru

Több mint
40 féle ételkülönlegesség
azoknak akik

- szeretik a különleges leleti ízelet
- vegetáriánusok és akik még nem
- kedvelik az egyszerű ízelet
- és azoknak is akik fűszeres
indiai ételekre vágnak
- tejtermékmentesen
táplálkoznak (vegánok)
vagy csak egészséges
életmódot folytatnak
- szeretik a nyugalmat
és akik szeretnek
• szeretik az elérhető árakat

Gyere el
és alkossd meg
a saját véleményed!

4 év alatt felsőfokon!

Van érettségid, de nincs érettséged

Kérdéseid vannak *magadról,*
Másoktól,
Rokonaidról,
Barátaidról,
Szomszédokról,
Allatokról,
Növényekről,
Félistenekről,
Krisnáról?

A Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola
választ adunk kérdéseidre.
További információ és jelentkezés a
2003/2004-es tanévre:
Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közössége,
Szabó Csilla (Asta Sakhi dévi dászí)
Cím: 1093 Budapest, Lónyay u., 23. II/1.
Telefon: 218-18-13
Honlap: www.krisna.hu/bhakti

Hare Krisna Hare Rama Hare Rama Hare Rama Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Hare Rama Hare Hare

➤ www.krisna.hu ➤